

عنوان مقاله:

مطالعه تطبیقی منابع رقابت سیاسی ایران و ترکیه در منطقه خاورمیانه

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات سیاسی، دوره 12، شماره 48 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

مهديه حیدری - دانش آموخته دکتری روابط بین الملل دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

حسین دهشیار - استاد گروه روابط بین الملل دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

جمهوری اسلامی ایران و ترکیه، دو کشور همواره تأثیر گذار در منطقه ژئواستراتژیکی و ژئواکونومیکی خاورمیانه هستند. هر دو کشور با برخورداری از مؤلفه های گوناگون و متعدد قدرت در صدد کسب جایگاه بهتر در این منطقه راهبردی هستند. تلاش برای نفوذ و تأثیر گذاری بر روند تحولات منطقه ای پس از فروپاشی شوروی تا بحران های اخیر در کشور سوریه و عراق بیانگر تکاپوی جدی هر دو کشور برای کسب یک جایگاه برتر منطقه ای است. هدف این تحقیق بررسی این منابع رقابت است و پاسخ به این پرسش است که، مهمترین منابع رقابت سیاسی ایران و ترکیه در منطقه خاورمیانه کدامند؟ در پاسخ موقتی گفته می شود که مهمترین منابع مؤثر بر رقابت ایران و ترکیه در منطقه، قدرت های نرم و سخت این دو دولت هستند. یافته های پژوهش با کاربری نظریه واقع گرایی ساختاری به ویژه تقریر واقع گرایی تدافعی نشان می دهد که ایران و ترکیه نه بر اساس منابع قدرت سخت بلکه براساس منابع قدرت نرم خود به رقابت با یکدیگر پرداخته اند. نتایج تحقیق گویای آن است که منابع و دارایی های مادی این دو بازیگر خیلی در رقابت سیاسی آن ها مؤثر نبوده بلکه برداشت ذهنی که این دو بازیگر از نیت های یکدیگر داشته اند و نوع سیاست خارجی منطقه ای و به ویژه نوع تعاملی که با قدرت های بزرگ بین المللی داشته اند، در رقابت آن ها مؤثرتر بوده است.

کلمات کلیدی:

ایران، برداشت ذهنی، ترکیه، خاورمیانه، نورئالیسم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1162826>

